

ՄԻՌԹԻՐԻՆ

ՕՌԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ԳԱՂԱՓԱՐԻ

ԱՄՍԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ԲԱԶՄԱԲԱԿԱՆ

Գ. ՏԱՐԻ

1898

ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

ԱԹԵՆՔ

ԹԻԻ 24

ՏԱՊԱՆԱԳԻՐ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ

«Այս տեղը կը հանգչի մեծն Հայաստան, Կենաց ու փառաց վաճառքը»
«Այս տեղը կ'առնուի այն վեհագուհին Հայի, Գործը քաղաքի տաճարը են վայր»
«Այս տեղը ծածկուած կայ Տիրացուն աշխարհը»
«Որ պանծացուց իւր անուն փառանքը»
«Եւ շատ Պետութիւն առաւ տաճարն տակ»
«Ինչպէս դիտուի կը վարդապետ»
«Այս տեղը է Արամ, Թորոն ու Վարդան»
«Որ բարձրացուցին անուն Հայկական»
«Հոս են զիցազուց Հայ Ազգին բոլոր»
«Առ որ Հաւատար չեղաւ մինչ այսօր»
«Այս, Հայաստան այստեղ կը հանգչի»
«Ինչպէս վերադարձուի մի մասն ծիւն»

Արեւ որ ամեն առտու լուսերես
Մատի տարբեր տարբեր կ'ընէր ի հանգչի
Արեւ զայս տեսաւ ու երես ծածկեց
Ինչպէս վարդապետ ի սուր համալեց
Լուսնային որ Հայոց փառքին սիրաւոր
Ամեն մէկ գիշեր այցելու կուգար
Երբ այս գործաւաւ, հետ փառանքը
Շատ լացին մեկտեղ Հայոց թագուհին
Բայց մեռաւ արդեօք, կամ է՝ կենդանի
Այս գաղտնիք միայն Աստուծոյ պահելու

Երբ ողբեր հասան հովիտն ու լեռան
Իւր ճգնարանէն դուրս վազեց Մուսայն
Եւ ինչ կը տեսնէ, չորս Հայոց տարուան
Ազգի մի մեծանուն կը ննջէ անծային
«Մի ննջիր Մայրիկ, քիչ մը աւել համբերէ»
«Մինչ որ երկինք քիչիւն այցելէ»
«Կըսէ, կ'սպասէ, առնել պատանախան»
«Պատանախան չկայ, լուս է Հայաստան»
Բայց մեռաւ արդեօք, կամ է՝ կենդանի
Այս գաղտնիք միայն Աստուծոյ պահելու

Կոծ ու ողբ ցնցեց. զղրեց երկին,
Մինչ քունն աչքերէն փախաւ Անուանին
«Սերուն ու Քերթ» որոտաց անգէն
Սերուն ու Քերթ ահա պատրաստ են
«Օ՛հ, գացէր շուտով դուք երկին»
«Որ նախամարդուն կ'այցելէ յար»
«Որ հետ Արամին խաղէ անպարտ»
«Մարդ Աստուծոյ խաղէ ինչպէս»
«Իսկուս եղաւ Ազգի Եւան ալ իւր հետ»
«Գացին, հիմնեցին մարդկային նոր ճիւղ»
Հայի՛ անոնց թոռնիկ պաշտեց իմ անունն
Ինչմով անցուց իրեն ազգուն թիւն
Երկինք ըսեցաւ. երկիր Հայաստան
«Որ ինչ նուիրեց բազմաթիւ խառն»

Եղաւ առաջին ինձ ազգ մի արդար
Եղաւ առաջին երկիր արդարայր
Այսպէս բառուսէ գար փայլեցաւ միայն
Կրտսէ մահամբն է այժմ Հայաստան
Օ՛հ, գացէր շուտով, կանչեցէ՛ք ճարտար
Այսպէս իմ ինչ Հայոց ու Հայոց
Հասկանալ, ինչ է իւր հիւանդութիւնը

Ըսէ՛ք՝ թող գարման տան անոր
Իսկայն եւ իւր փութիւն ինձ տեղեկացիր
Ձի անոր եւ մահ զոր յերկիր
Սերուն ու Քերթ թե առին թըռան
Ի՞նչ ունեւոր երկիրն Հայաստան
Տեսնա՛, որ հէք կ'են մահու քրքրանք
Կը մարի. ինչպէս կանթեղ մի ի շէջ
Բժիշկներն եկան շուրջ բոլորեցան
Խորհուրդներ բրին խորին ու երկայն
Երակն ու լեզուն ու սիրտ գնեցին
«Այս հիւանդութիւնն անգարման»
Ըսին
«Ուստի որոտարիկ թողի՛ր գրի՛լ առնի»
«Ու տեղեկացիրն այսպէս գրեցին»
«Ո՛վ Տէրդ Տերանց, Աստուծոյ մեծագոր»

«Փառստիքներ մարդկան քեզ բաց են բաց»
«Թէ Հայաստանի ցաւերն ամենայն»
«Ընային դժուար ցաւեր մարմնական»
«Անպատճառ գանձ» կը ըսէին նր
«Ձի ամեն ցաւոց զեղքիցէ առինք»
«Սակայն ինչ ընենք» ո՛վ գու հանուրց պետ
«Դու որ ամենուս եւ բժիշկապետ»
«Զաւով կը յայտենք թէ, ԱնՄիտ»
«Անբաւելի տաճար է, որ Հայաստան»
«Առանց կը մեռնի եթէ, գու ո՛վ Տէր»
«Մի ու թե ան հոգին շատ կենսաբան»
«Պաշտարիք, գթա՛. ձեռքդ զիւր վրայն»
«Ու Հայոց սրտերն ըրէ միտքան»
«Կենին Հայաստան կայտառ մանկան պէս»

«Կը կանգնէ խորան. դարձաւ պաշտեք»
«Ձոր աշխարհ տեսնէ, գոչէ միտքան»
«Հորմոյն Աստուծոյ յարոյց Հայաստան»
Բայց մեռաւ արդեօք, կամ է՝ կենդանի
Ո՛վ Տէր, այս գաղտնիք միայն քեզ պահելու

Ընդ նախագահութեամբ Սպարտակ Պարսկ
Ամենախորհրդակցային բժիշկաց ժողով

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

Քանի հայրենիք երկիրն Հայաստան,
Թիւրք ու քիւրտ խառնաւ տարի կուտան
Եւ այն սրբազան ուխտատեղիներ
Մեր աչքին առջեւ դարցուցին աւեր
Երբ իւր փրկութեան ճամբայ չգիտէ
Հայր, ալ ինչու կ'անք կը սիրէ

Երբ լի է զաւտի կարմիր արեւն ու
Նահատակ Հայոց սուրբ գիւղերով
Ո՛չ գիւղ ու ո՛չ շէն ո՛չ քաղաք մնաց
Մնաւուն անպաշտպան պատգամ խոսեց
Երբ վրէժնային ըլլաւ չգիտէ
Հայր, ալ ինչու կ'անք կը սիրէ

Հոն ողջ մնացող մարդիկ ու բոլոր
Անգուծ թիւրքերէն զերի են դարձիր
Լաց, ողբ, աղաղակ եւ խեղճուկ ձայն
Ազատ եւրոպին ահա՛ չէ լսել
Երբ լսեցին ծաղիկ չգիտէ
Հայր, ալ ինչու կ'անք կը սիրէ

Յիշատակական խոսքեր կ'ազգում
Ազգի փրկութեան սրբով նուիրուած
Գիշեր ու ցորեկ շունին գաղաւթ

Թշնամուն սրի գէժ են մաքառում
Երբ այդ քաղցրին օգնել չգիտէ
Հայր, ալ ինչու կ'անք կը սիրէ

Պանդուխտ ողորդ Հայաստանցիներ
Օրական հոգին կարօտ են մնացեր
Իրենցմէ հարուստ եղբարց կը գիտեն
Մի քանի գրամ օգնութիւն կուզեն
Երբ եղբոր օգնել դժուար կը գտնէ
Հայր, ալ ինչու կ'անք կը սիրէ

Հայր՝ ալ ինչու կ'անք կը սիրէ
Երբ այս ամենու ճամբան չգիտէ
Թող սրբով վարժուի եւ լաւ համոզուի
Որ այս ծրագրով պիտի ազատուի
Երբ որ այս ամեն սրտով կ'առնէ
Ապա թող Հայր երկայն կ'անք սիրէ

Ո՛չ չեմ սիրեր ես ամեն այն
Որ օտարի է սեփական

Ո՛չ արեւու լոյսն պայծառ
Ո՛չ երկիւքի կայծոյշ կամար
Ո՛չ բազմաթիւ զրկութիւն
Ձեռն տար սրտիս հանգստութիւն

Ո՛չ զայն գոյն ծաղիկներ պարսկային
Ո՛չ գեղեցիկ երգ սոսկային
Ո՛չ գեղեցիկ տաճարներ կանաչ
Ո՛չ չեն կտրեր սրտիս հաւաք

Ո՛չ այլ ոչ պարտ չբար
Եւ ո՛չ նախ հազարաւոր
Ո՛չ օտարին փառք ու պատիւ
Ձեռն պահեցինք ցաւերն թիւն

Ո՛չ լուսնիկն գէժը մայրուն
Ո՛չ շողք եւ փայլունք անողբուն
Ո՛չ օղ մարտի եւ քաղցրաւուն
Ո՛չ չեն կտրեր սրտիս միտքան

Ո՛չ օտար կոյնն է սիրելի
Ո՛չ օտար փառք ցաւեղի
Օտար հարսնիք ինձի ողբ է
Պարին մէջն ալ գոտիւր թէ

Բայց, դրօշակ ողորդութեան
Թէ ընդունի մայր Հայաստան
Իսկ երբ ես քո գիւղի գաղտնի
Պանդուխտութիւնս պիտի մոռնամ

Կամ լոկ մաշկ մաշկ գերեզման
Հոն ալ կ'առնուի ցաւերս վարձան
Թէ որ այն տեղ հա՛ջիկ երթամ
Ամեն վրէտերս պիտի մոռնամ

Ոգիւս Դազարու Վարդան

ՊԱՏԵՐԱԶՍ

ԹԻ ԶԻՆԱԿԱՆ

Այս հարցումը կողմնակա Հայ
Հասարակութեան, գիտնալով որ մեր
երկու կուսակցութեանց զիջումը
բանականները այս հարցին չուրը
կը գաղտնաւորուի

Ստացել է թէ մեզմէ շատերը մա-
նուանց հարուստ դասակարգի մի մե-
ծագոյն մասը իրենց խաղաղ եւ անորոշ
բարեկեցութիւնն չի վրդովելու համար
Հայրենիք եւ ազգութիւն իրենց խա-
ղապա վարած են իրենց բառարանէն,
ու իրենց անտարբերութեամբ կը
փայլեն ազգային հրապարակին վրայ
Մի կողմ թողունք բարոյապէս փճա-
ցած այդ անգղայ եւ մետաղապատ
տարրը, դառնանք ազգային ազատա-
գրութեան նախանձախնդիր այ՛ ազ-
գային, որոնք գէպի հայրենիքն ու
ազգութիւնը իրենց անհատական
պարտականութիւնները անթիւր կա-
տարելու բազմաթիւ բարեկեցութեամբ
կը հետեւին այս կամ այն կուսակցու-
թեան

Երբեք մեղադրելի չեն կուսակ-
ցական այն անձնաւորութիւններն,
երբ իրենց պատկանած կուսակցու-
թեան ներքին խորամանկ գաղափարաց
անտեղեկ գործած են կոչը հետեւոյ-
նէր. մեղադրելի եւ քննադատելի են
միայն անոնք, որ տխուր փոռ ձառու-
թիւններէ յետոյ առանց ազգային
կենսական շահերը նկատի առնելու

գիտակցութիւն կը հետեւին այն ձառ-
մարան բարոյական, որոնք անձ-
նական կիզքէ թելադրուող յեղափո-
խական գաղափարի առաջնորդութեան
խոչընդոտներ կը հանդիսանան

Աստուծոյ պարագլուխն է հանրա-
մահօթ պ. Արփիար Արփիարեան՝ որ
փոխանակ իւր սուր գրգռով ու տաղան-
գով ազգին օգտակար ծառայութիւն
մը մատուցանելու, ինքնաբերաբար
մտաւ կուսակցական ազատութեանց
մէջ ու ինքնահրաշխան անպագայի
մէջ գործը իւր ճկուն ուսման վրայ
խաղաղիկ դարձուց. վերջին երկու
տարուան մէջ իւր խաղաղացած տիրա-
նաշակ գերը անհերք է. Հայաստան
կուսակցութեան գլուխը կանգնել
ճանաչող գաղափար. նազարապէսի հետ
«Հնչակ» թերթը ձեռք բերելու հա-
մար, որով պատճառ դարձաւ յեղա-
փոխութեան գաղափարները թշնամու-
նալե պարզելու եւ կուսակցութեան
տապալելու, «Մարտ» հրատարակու-
թեան ձեռնարկէր ինքնինքը սոսկ յի-
շատական ներկայացնելով, երբ
տեսաւ իւր անբարոյականութիւնը,
յանկարծ յեղափոխականի կողմ դի-
մալի նկատելով զազգայնաց թերթի
հրատարակութիւնը զինաց Փարսի իւր
հին բարեկամներու մօտ. Նկատելով
որ հարուստ գաղափարները եւ ժողովրդի
անտարբեր մտքը հակադրականական
գաղափարներով տուգործուած է եւ թէ
նոյն ուղղութեամբ լծէ ընթանալ,
պիտի կարողանայ անոնց համա-
կրանք շահել, իսկայն փոխեց ուղ-
ղութիւնը եւ հայրենասիրական կողմ
գիտնելու տակ դարձեալ «Մարտ», թեր-
թով հրապարակ եկաւ, այս անգամ
հրատարակ հակադրականական գա-
ղափարով, իւր ներքին թշնամիները
(յեղափոխականները) տապալելու հա-
մար

«Մարտ» եւ «Նոր-Կանթ» որ
Համասկուն կուսակցութեան օրկան-
ներն ըլլալու բնութիւն ունին, պ.
Արփիար իւր իրենց յազուրդ տալով
վրէժնային թիւում ստեղծ հայկական-
ներ կը տեղացնէ այս ու այն անկողմ
Հայրենասիրական հոգեկոյն, որոնք
իւր շահագործութեան չի մտնալի-
ցելու. ազգութեանն ունեցած են,
եւ ահա՛ այսպէս երկու թերթերն ալ
իւր բնականաբար իւր ծառայեցնէ եւ
հայ հասարակութիւնը ներկայ փա-
փուկ պարտաւայն մէջ իրմով կը զգո-
ցնէ

Սիրման հայրենի կը ծագէ, Լե-
ւելով որ իւր վրայ լաւ գաղափար
չունի. կը պարտաւայն, խեղճ ձեռ-
նարկները որ «Դիմախօսներ» հը-
րատարակութեամբ իւր կողմ օրար
գիտնալով վար առած է. քոտ իւր զըր-
պարտութեան եթէ այս անգամ մարդը
խիստաբար ապուշ եւ իմար մէր, կար-
ծինք հարկ չկայ «Մարտ» եւ «Նոր-
Կանթ» քանի քանի թիւերուն սուղ
էջերն նուիրել այդ անհաւ. մարդու ան-
ուան ու հայ հասարակութիւնը դը-
ղեցնել յիմար ձեռնիկ լեւելով մը. Դու
անձան ռոմարդը մը կը ներկայացնէ
Սոսի Գրգարը, (1) յորմէ ապակուած
է Փարսի իւր մէջ, հակադրականական
գաղափարի հետեւեուն համար

(1) Կրտսէ թէ Սոսի Գրգարը
Տիֆլիսի մէջ եղաւ Նարեկի աշակ-
ութեամբ ապանեալ է Եօսոսիօյի
Լեւոն (կողմ անունը Սոսի) անուն
հայրենասէր եր. տապալել, որուն
տուրգութիւնը թէ մեղ անձանօթ
լայց եթէ ճանաչուի, պ. Արփիար
իւր անկողմ ազգայնէր մը ի՛ չպէս
իւր կուսակցութեան մէջ պահած էր
այդ երկու ռոմարդները. Սոսի Գր-
գարը այդ սպառնութեան շատ վերջ
մտած է Դիմախօսութեան մէջ, մա-
նաւորը Ազգային Նարեկը որ հայի
միտքներ. առաջ վառնային մէջ 20-25
տիկն չորթեղուն համար արտադրուած
է կուսակցութեան, կը գործուն սնը
թէ պ. Արփիար ինչ նկատուիներով
գաղափարներ պահած էր այդ ահ-
ռելի ռոմարդները հակադրական-
րու անտեղեկները. Ձի մոռնալը ըսել
թէ Ազգային Նարեկի արտադրուած ալ
իրենց օրկաններու մէջ պարտաւայն

Պ. Արփիար ի վնաս ընդհ. հա-
յութեան կ'այսպէս կը պարտաւայն
իւրաքանչիւր յեղափոխական շար-
ժում. որով մեր բազմապարսն թը-
նամին մեր վրայ խեղափայտու-
անոր բազմաթիւ փառստեանց աջա-
կից կը հանդիսանայ. Պ. Արփիար
առաջանալու եւ թրքահայերու միջև
խառնութիւն ձգելով կը ճգնի եղբայր
եղբոր դէմ վրէժն եւ յեղափոխական
գործը չէ գործութեան մատնել. եթէ
այս ձեռնարկին մէջ յաջողի, այն ա-
տեն ըսելիք չունինք եւ պէտք է որ
ճիշդութեան արաւին միջանակը
չորհենք իրեն եւ ճանաչանք զինքը
երկրորդ Սոսիան Համար մը

Պ. Արփիարի հակադրականա-
կան դարձած թուականին Միտքեան
հրատարակ իւր յոր յոր առաջ էր, ո-
րուն համար բանակցութեան ձեռ-
նարկութիւններ առեկողմ կը շա-
րունակուէին. երբ խնդիր իրական-
նութեան մօտենալու վրայ էր, պ.
Արփիար յանկարծ խոյս առաւ. եւ մի-
նայն ժամանակ պատերազմի դրօշը
ծածանց Դիմախօսութեան դէմ ու
անպարտութեան պատճառը անոր
վերադարձ իւր կոչը հետեւեուն
կլկէ տեսաւ. մի տարբերակ հարաբի-
կութեամբ, նախատեսելով որ եթէ
անկարողութեամբ արգիւնէր (Միտքեան)
յառաջ գար, ինք գործ չպիտի ունե-
նար անոր մէջ

Վերջապա Պ. Արփիար՝ իւր
վերջին երկամայն ծրագրան այսա-
տուութեամբ կամ առնել լաւ է ըսել իւր
ազգակաման ընթացքով կը շատայ
յեղափոխական գաղափարի բոլոր մա-
րիկ ընդհ. հայութեան սրտին մէջ,
մի միայն իւր անձնական կիզքը յա-
ղեցնելու համար, բարեկամ թրքա-
կան այ՛ առաջը թէ՛ պարտաւայն
ար իւր, անտես օրմարն» այսինքն՝
քանի որ ինք չկրայ իւր յեղափոխական
գործի գլուխն անցնել, անթիւր եւ
ալ ազգային պիտի հանդիսանայ, ինչ
որ արգէն իւր խոստանալու է թէ՛
«Ես գրգռել պիտի տապալեմ ամեն-
քեզն ալ»

Պ. Արփիար անհիմն փառստեանով
կուզէ հաւատացնել մեզ, ըսելով թէ՛
«Ես մահ ահա է ուր գիւն ազա-
պար ընենք, քանի որ մեր թշնա-
մին ալ սխառ է գիւնազաւարի նը-
շաններ ցաց տալ մեզ» մինչդեռ ան-
գին խեղճ հայութիւնը անտարբեր կը
հաղածուի, կը հարստահարուի եւ ան-
խնայ կը շարժուի. վրայ են վանի
Բաղէշի ու Սիրապի վերջին կոտո-
րածները

Մեր այս արդարացի տողերով
անուշտ շատերու պարտաւայն
գրգռներ մեր վրայ, բայց որո՞ւ փոյթ
քանի որ ազգային կենսական շահեր
կը հարկադրուին մեզ անկողմնակա
ճանապարհներ խոստովանելու

Հիմա կը մնայ տ օ գ ու մ է ն գ-
նելու խնդիր. որուն վրայ կը պրկեն
պ. Արփիարի բարեկամ հետեւեուն
որ հրապարակաւ պարզուի. առ այս
Դիմախօսական մի քանի կարեւոր ան-
գամներ. հետ անսակցելով միւրեւ ալ
պիտեցինք եւ հետեւով պատանախան
ստացանք. «տ օ գ ու մ է ն գ» երբ որ
զանազան յայտարարքեր են, անոնց մէջ
նշանակուած են մի քանի նշանաւոր
մարդոց անուններ, որ եթէ հրատա-
րակութեան արտաբեր թէ՛ գործը եւ
թէ՛ այդ անձնաւորութիւնները կը
փառաբանին

Եթէ Մարտեանները՝ տնայտնաւ
կը պահանջեն խնդիրը լուսարանել,
թէ՛ իրենց եւ թէ՛ Դիմախօսութեան
փառստեանները շահող երկու անձնա-
ւորութիւնները պարտաւայն թող
գրկեն փրկել, ուր տ օ գ ու մ է ն գ-
նելու խնդիր. որուն վրայ կը պրկեն
թէ՛ իրականութեան եւ որ միւրեւ հիմա
կը մնայ կուսակցութեան մէջ

Մ. Խ.

ՅԱՆՉԻՆ ԳՐԻԳՈՐ ԳԼՃՃԵԱՆԻ

Ասո՛րք դեռ տխուր իրականու-
թեան 'լ՝ արգեն իր զրնկարան, զքո-
սաղաթապար մեր կարգը ք' ընդհերհը,
որ աւելի կրեան մանրամասն տեղեկա-
զրիկ՝ երեքը կարեւորութիւն ազգամ
շնն տար՝ միտնեան համար արտա-
սահմանեան յիմախ հայրենակիցիերի
մէջ տիրող անստորգ զայապարներն՝
տարտառեան և սկիզպիկ դատադմութիւն-
ներն որոպակի ճշդելու համար:

Հայաստան հաղար անգամ հր-
ջանիկ եղած էր՝ եթէ մայրեր վահան-
եաններ ծնած ըլլային:

ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ԱՌՋԵՒ

Կորուսեց անուան հնութիւնը՝
անիւք հազար տարին Լիանից,
անաղի այսպարհան անուանին յիւս-
տակարաններն, այսինքն բնակազրկ
սրձանանգրուիներն, մեր ցոյց
ունամ տեղը ժողովուրդը մը կը յեղին
կուղիէ, անուամբ, այս այն ճեղք-
որ յոյն պատմիչներէն է այսպար-
հանիւքի Կատարուհի, իսկ առու-
իններէն ակարդա, անուններով ծա-
օթ է։ Արդեւ կը կրկնենք երբայկա-
ններով թէ Կիւրիստոսան, անւամբ
ըկիր մը երեսէ գիւղի, Կիւրիս ունեցած
է և թէ իրենց հայրակուրան անուանը
անօթ է Թայսն 400 տարին ալ կրնա։

Բարիդ

գիտէ որպիսի խորին սրտայու-
նութեամբ իւրաքանչիւրի բանփոխին
նրի եզերքը կը կարէ, որպէսզի եթէ
նրի կենտրոնները գիտենք միշտ շղիճա-
տկանց պահէ և օր ըստ օրէ տան-
անքանին անտանելի ըլլան, գլուխներն
ենեղլլ, կարուած տեղին կրնան
ոյնը ծծել, և զգայազերկ կրնալով

110. 2118 1199.0

Այս կտակն է արել ժեր ազգին

[illegible]

Նա կամեւ էր մի սուրար արդա-
նքը, խումբը բաղկացած էր պար-
սկ սերպագիւնրից ինչուար և Հեռե-
սկ, կառավարութեան Ֆարաշներ,
պաշտներ և բեռնակիրներ Նաեւ
ուրք և հայ սրիկայից ոչ սակաւ
ները, դրանք աւելին առաջնորդում
դ մի՞ զկազադ» համազգեստը հա-
նէ, որ թերթմանի ծառան էր, ա-

Օգնեցին և Ղալառարի հայական
ընտանոցի, որանք որ կարող են թող
լքանքին մի մի որը, գնարելով 100
ուրիշ իսկ թող ամենը իրենց լու-
սանքները գնեն հայ աղջկային բարե-
իրական և նպատատու թեան տարտակ
անձանքներ որպէս զի յարտակե-
լին՝ մի ապատանա բաղրա՛
ղջնակի հայ սրբերի որնցովով լինե՛ն
և եւ Արքայատանկան լիզդի Ան-
պատանա որդէն միշտ ցանկանաւ
որ այս տեսակ աղջկային բարեն-
քան հաստատութիւններ ծաղկի-
բարձրանան ամեն տեղ և այս
խառնաւով նորին Ս. Օծութիւն
հետեւի այ յանձնարարականով բարե-
նանց բաղկաւրի այն օրքը իր ուղ-
տեւն հեռ Ղալառատան մերկայե-
լանքով

(1) Ինչպէս որ պարծենալով հրա-
պարհում է այս տեղ ինքը Ռիզա բէկը
որ այս քանի օր է Սալմաստ է եկած :